Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

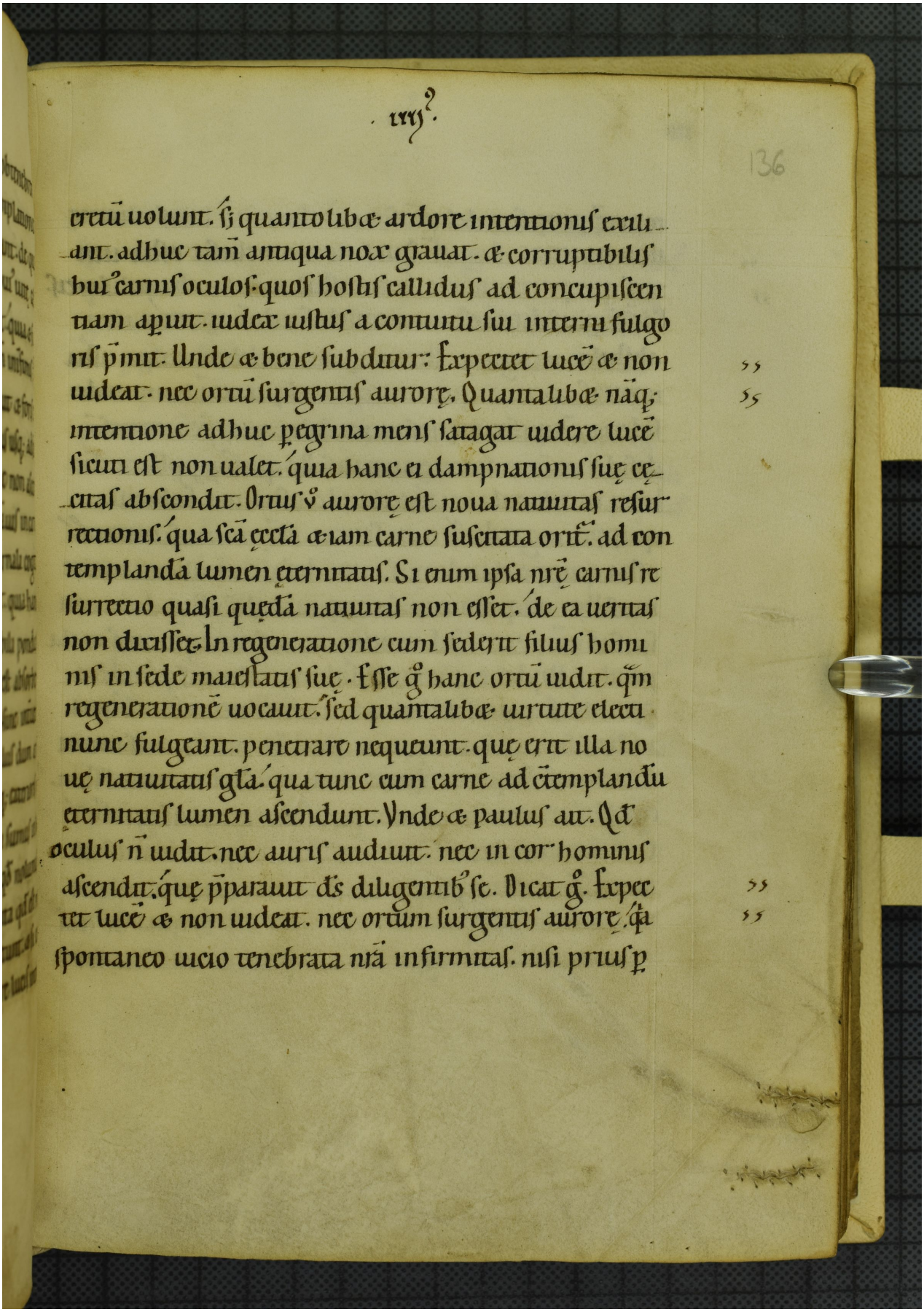

136

ortū uolunt. ſi quanto libe ardore intentionis exilu-
ant. adhuc tam antiqua nox grauat. e corruptibilis
bus carnis oculos. quos hostis callidus ad concupiscen
tiam aperuit. iudex iustus a contuitu sui interni fulgo
ris p̄mit. Unde e bene subditur: Expectet lucē e non
uideat. nec ortū surgentis auroræ. Quanta libe nāq;
intentione adhuc pegrina mens satagat uidere lucē
sicuti est non ualet. quia hanc ei dampnationis suę ce-
citas abscondit. Ortus v̄ auroræ est noua natuitas resur
rectionis. qua scā ecclā e iam carne suscitata ortē. ad con
templandā lumen eternitatis. Si enim ipsa nrę carnis re
surrectio quasi quedā natuitas non esset. de ea uerbis
non dixisset. In regeneratione cum sederit filius homi
nis in sede maiestatis suę. Esse ḡ hanc ortū uidit. q̄m
regenerationē uocauit. sed quanta libe uirtute electi
nunc fulgeant. penetrare nequeunt. quę erit illa no
uę natuitatis glā. qua tunc cum carne ad cōtemplandu
eternitatis lumen ascendunt. Unde e paulus ait. Qd
oculus n̄ uidit. nec auris audiuit. nec in cor hominis
ascendit. quę p̄parauit ds diligentib̄ se. Dicat ḡ. Expec
tet lucē e non uideat. nec ortum surgentis auroræ. qa
spontaneo uicio tenebrata nrā infirmitas. nisi prius p